

אות מלאתה שש תמיים, שיוענק לכם כמשמעות זה – לקרה הענקו לתיילים וללוחמים במערבה האחוריונה – ועוד לטפל את חלצותו והנזרבותו של העם בולו בעת מבחן. ערכו הסמלי של אות זה נמדד דזוקא בעוצם הענקו לכל אלה שנשלו חלק במלחמה זו, ללא הבדל בין חלוחמים אשר חירטו גבש בקי האש ובין אלה שנתנו פחילים בעורף.

מן הרואין, שמשמעות זה יישמש הזדמנות לחיבע את רחשוי הוקרת הממשלה וחעם בולו, לכט ראס – המטה-חכלי זאלופי איה"ל. אך חנוכתכם ורבת התושייה, הכתו השקודה של הצבע במשר עניים וחתכון הפבריק, שהונשם בחצלחה במערבה – הם שהביאו לנו את הנזון.

חלפו כבר חמישה חודשים מאז חום הפלמלה. את הנזון השנו – אלט את פריו טרם קטנו ולמרבה הצער השלום עודנו רוחק מאיינו.

בימים אלה נתנו לנו ביעזומה של המערה המדינית, שהחלה עוד בטרם שבר שאון הקרב. סכנותה של חזרה המדינית, האווריות לפתחנו, איןנו פוחותים ביום מן הסכנות הצבאיות שיריחו על ראשנו ערבות הפלמלה. טיכומם של חמישת אחים שחלפו, מלמד, כי כמו מן התערכות וחתכות, שדראו לנו בזירות וברורות עם שוט הקרים, נתבדו. מוחלחנו לשлом לא בכובנה עדין ואין בדעתנו למוש מהתלטנו. חנרכות, כי חישנו האבאים יישמשו מנגף להשגת השלום וחבטון באזרנו. אבל אין לשונו באשליות. עדין מוקדם מזיא לנו על ידי הדגמה של הנזון.

מצבנו האיסטרטגי כיום טוב משחיה אי פעם. צבאות ערבי, שהוכו שוק על יורך במלחמה, אינםعروים עבשו ב עצמה בלתי מנוגחת, אבל כדי שנלמד בולנו לך מלחמת ששת הימים, שפטטה הערכות ותביעות מדיניות רמתן; שהרי יש לנו דין ודברים עם אויביהם שדרבי ההגנון המזרחי והגבאי אכן מנהרות חמיד אל צעדייהם. מה שפטטה אצלוינו אכן חומר תמיד במחשבותם.

שלוש פעמים הבינו את אויבינו במערכות צבאות ובכל החמודות לכחטו לדעת חדש, כי אין מלחמה אחת דומה ל קודמתה. פערצת "קדש" לא הייתה דומה למלחמות הקוממיות, כשם שמלחמות ששת הימים לא דומה ל"קדש". מכאן עליינו להסיק, כי גם המלחמה הבאה – אם תפרוץ – וכולנו מקומות שלא תפרוץ – לא תהיה דומה למלחמות ששת הימים. אבל לקראת אשרות וסכנות כלל חייבים אלו להיותعروבים.

בתקופת כהונתי כשר הבטחון עשית אתכם, אלומי צה"ל פראש המטה הכללי, כברת דרך לא קטנה, שמשכה קרוב לארבע שנים. מתקופה זו למדתי להכיר את צה"ל, את עוז רוחו ואת תושיתו. כאשר תברשתי על הצעירות הגדוליות במערכה, ודעתי, כי זכינו לסתור פרי הילולים, שיטה באחבות ובמסירות מאו קום המציגה. היוזק של צה"ל בנשק, באיזור משוכל ובסח אדם וזה מן הצעירות הגדוליות שקייננו בשנים הללו. ממשלה ישראל לא החסוך כל מאמץ גם בעתיד, וחסיך לשקו על התעצמותו של גבונו. גודלו של צה"ל נקבע בפרק שאין הוא גודל להתבסס מיחסינו ותדירים הוא חותר לפתח את כליו ומוגנתו ואת מחשבתו הא>v>באות הנזוצה. האתגרים הניגבים לפניו, כיוון, בגד הסיכויים הנשכחים בעתיד, קוראים לצה"ל להתמיד בדרך זו לקרה הבואת.

בשם הממשלה ובשמי הנגיד מבקש להעביר לחילו צה"ל ומפקדיו, בעה הענקת האאות, את התודה והזוקרה על מטיירונות וקרבתם. בטקס הענקה אותן מלחמות ששת הימים ביחידות צה"ל, מן הרואי, שזועלה זכרם של הלוחמים שנפלו במערכות. למשפחות השכולות, לאלמנות וליתומים ישמש נא הוצאה עדות טלית לבוגריהם וקרבתם של החללים.